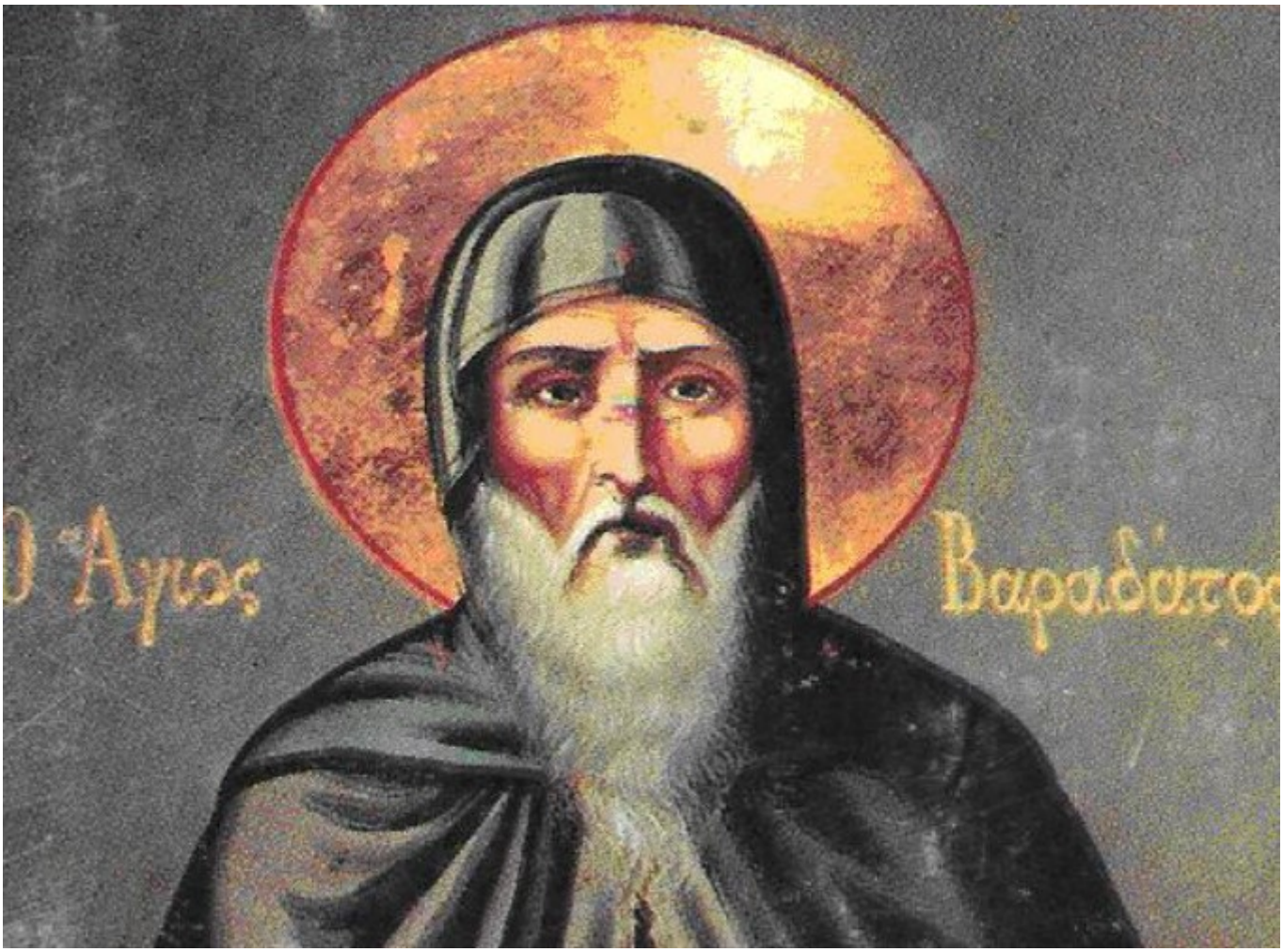
22/02/2026

22 Φεβρουαρίου: Εορτάζει ο Όσιος Βαραδάτος

/ Βίοι Αγίων

Σήμερα, 22 Φεβρουαρίου, η Εκκλησία τιμά τη μνήμη του Οσίου Βαραδάτου , των Αγίων Αρίστωνος Αρσινόης στην Πάφο, του οποίου η Επισκοπή ανασυστήθηκε το 1996, επί Μητροπολίτου Πάφου και κατόπιν Αρχιεπισκόπου Κύπρου Χρυσοστόμου Β΄ († 7-11-2022), της Μάρτυρος Ανθούσης και του Οσίου Αθανασίου του ομολογητού, ο οποίος γεννήθηκε στην Κωνσταντινούπολη και από μικρός είχε την επιθυμία να ακολουθήσει τον μοναχισμό. Αργότερα κατέφυγε στη Μονή του Παυλοπετρίου, που βρίσκεται κοντά στη Νικομήδεια όπου εκάρη μοναχός.

Όσιος Βαραδάτος, η ζωή μέσα στο σεντούκι και το χιτώνα

Αυτός καταγόταν από την πόλη της Αντιόχειας και επειδή αγάπησε την ερημική και φιλόσοφη ζωή, πρώτα έκλεισε τον εαυτό του μέσα σε ένα μικρό κελλάκι. Αργότερα πήγε σε μια κορυφή υψηλότε-ρη και κατασκεύασε από ξύλα ένα σεντούκι τόσο μικρό, που δεν χω-ρούσε ούτε αυτό το σώμα του και έτσι αναγκαζόταν ο αοίδιμος να σκύβει πάντοτε. Επειδή το σεντούκι δεν είχε ύψος ανάλογο με το μέ-γεθος του σώματός του, ούτε ήταν καλά δεμένο με σανίδια, αλλά ή-ταν και χαμηλό και παρόμοιο με τα ανοικτά κάγκελα, οπότε ούτε από την βλάβη της βροχής έμενε ελεύθερος, ούτε από την φλόγα του ηλίου, αλλά και από τα δυο εξ ίσου εβλάπτετο.

Αφού λοιπόν πέρασε τέτοια ταλαίπωρη ζωή για πολλά χρόνια, βγήκε από το σεντούκι, υπακούοντας στις συμβουλές του τότε μακαριωτάτου Πατριάρχου Αντιόχειας κυρίου Θεοδότου. Μολονότι όμως βγήκε από εκεί, όμως πάλι στεκόταν αδιάκοπα έχοντας τα χέρια του απλωμένα στον ουρανό, και δοξολογώντας τον των όλων Θεό, έχον-τας δε σκεπασμένο όλο το σώμα του με χιτώνα δερμάτινο, μόνο στην μύτη και στο στόμα άφησε μικρή τρύπα, για να αναπνέει από εκεί αυ-τόν τον κοινό αέρα.

Όλες αυτές τις κακουχίες τις υπέμενε ο αοίδιμος, μολονότι δεν εί-χε σώμα υγιεινό, αλλά ασθενικό και άρρωστο. Διότι από τον θείο έρωτα και από μία θερμή προθυμία πυρπολούμενος, βίαζε το σώμα του να κοπιάζει σε εκείνα, που δεν μπορούσε να κοπιάζει. Και μολονότι βρισκόταν σε αυτό το ύψος της αρετής, είχε, όμως φρόνημα ταπει-νό. Διότι γνώριζε ως φρόνιμος πόση βλάβη προξενεί στον άνθρωπο το υπερήφανο φρόνημα. Με τέτοιο τρόπο λοιπόν αφού πέρασε την ζωή του ο τρισμακάριστος, με ειρήνη προς τον Κύριον εξεδήμησε.

(Πηγή: pemptousia.gr / Αγ. Νικοδήμου Αγιορείτου, Συναξαριστής, τ. Γ΄, εκδ. Συνοδία Σπυρίδωνος Ιερομονάχου, Νέα Σκήτη Άγιον Όρος, σ.368-369)